

XX

Hänge

box

en garmmes Rindesfid aa 6 serdes Reammon
en garmmes Rindesfid aa 6 serdes Reammon

44 Ege

en gammel Krydsfod og 6 Træe Manner
3de gamle Kasser
en Lødestol
2de Ege Kagger
en Stamp med Jern Baand
en Kasse med Saag, No. 1
en dito, No. 2
2de Stædinger, No. 1
2de dito, No. 2
3de smaae Bøxfagge
en dito og 2de gamle Kasser
en Sængehimel
en Musfælde

en Kasse med Jern Strab
en Kridon.
2de dito, gamle, No. 3
en dito Ege, No. 3

en Kasse med Jern Strab
en Kridon.

en stor Steegepande
en Bindovn med Tilbehør

en

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

Librar 792

De
Eenfoldiges Lære
og
Afmægtiges Styrke.

Betragtet over
Evangelium og Læren
paa

Michels = Dag,

der underviser,

hvorledes vi skal være som Børn, naar det angaaer
vor egen Ære og timelig Skade; men mandige og
stærke, naar det gielder Guds Ære og hans
Kirkes Skade.

Udgivet af
det svage Leer, Karr, for Kraften er Guds,
Hans Nielsen Hauge
i Thune Sogn i Agerhuus Stift i Norge.

Gives bort til Fattige af Christi Sinde,
Der er eller attraaer dems Samfund at finde,
Dertil at samle, arbejder vi af Kræfter,
Og til dets Behov sælger vore Effecter,
Det er daarligt for Satans Secter.

7308

Bergen, 1798.
Trykt hos N. Dahls Skerfleverke.

Kiære Brødre!

Jeg vil, at I skal være som unge Børn i Ondskab, men fuldkomne i Forstand, 1 Corinth. 14 Cap. 20 v; thi ingen Ting er herligere, end at være daarlig og afmægtig til det Onde, men viis og mægtig i det Gode. At kiende Jesum, er bedre end at vide alle Ting, og dette er min høyeste Bestræbelse, baade for mig selv og andre, at komme til den Guds Kundskab, hvilket, desværre! nu kan beklages med Hosias 4 Cap. 1 v, ikke er i Landet; men Sværgen, Lagn, Mord, Tyverie og Horerie bryder ud, 2 v. De, som var mit Folk, er uordyndet; Du haver bortkastet Forstand, derfor skal jeg og bortkaste dig, at du ikke skal være min Præst, fordi du haver forulent din Guds Lov, 6 v. Ligeom de blive mangfoldige til, saa synde de imod mig; Jeg vil og omkiste deres Hjerter til Skam, 7 v. Fordie jeg troer, saa taler jeg, 2 Corinth. 4 C. Dette fældes saa mange Domme af de i Synden forblindede Mennesker over, at jeg i Ord og Pen udfører saa trit, og arbejder saa meget paa saadanne for dem unyttige Ting, der ikke er af Guld, og derfor ikke vil høre Guds Ords, Joh 8 C 47 v.; thi det er en Døds Lugt til Døden for de Fortabte, 2 Corinth. 2 C. 16 v.; Men de, mine aandelige Brødre! der dommer alle Ting, og dommes af ingen, 1 Corinth. 2 C 15 v., de seer, at det er fornødent, at arbejde paa den Mad, som varer til et evigt Liv, Joh. 6 C 27 v., og at Hosten er stor, Arbejderne ere faa; Veed, at Hostens Hjerter vil uddrive Arbejdere i sin Host! Math. 9 C 37 v. Og da jeg erfarer, at den Guds Kraft bevises i vor Afmægt, saa vil jeg af det af Guds Raade mig betroede Pund undervise Eder med den Enfoldighed i Christo, der bliver en Daarlighed for de Verdens Visse; dog veed Guld at gjøre deres Wiisdom til Daarlighed, 1 Cor 1 C. 20 v., de Høymodige, Bølgstige og Gierrige en Forargelse; Men saa veed jeg, at den forskættede Jesum er en Guds Kraft, 23 v., for dem, som ville bøye sig under ham, og komme frem til Guld at troe, han bliver deres Belønnere, som op søger ham, Ebr. 11 C. 6 v. I Dag, dersom I høre Hjerrens Røst, da forhærdier ikke eders Hjerter, som det skeede i Forbittrelsen, 3 C. 15 v; men overvej disse Blade, og prøv dem ved den hellige Skrift, Bibelen, saa faaer de see, om det ikke er dens Grund. Det Gode tillægger de Guld Hjerter for, hvilken det kommer fra; Saa er jeg Eders hengivne Tjener.

Hauge den 11te Junii 1798.

Sans Nielsen.

Betragtning over Evangelium

Math. 18 Cap. fra 1 til 10 Vers.

Naar Disciplene vil viide, hvem der skal være den største i Himmerige Rige, saa faaer de et Barn til Exempel, som Jesus med sit Bekræstelses Ord stadfæster: Sandelig siger jeg Eder: Uden J omvender Eder, og bliver som Børn, da komme J ikke ind i Himmeriges Rige. I hvad skal vi da efterligne Børn? Er det i ondt, som de fleeste fra Ungdommen af, i te Mose B. 8 C. 21 v., i Brede, Verdens Lyst med Ondskabs Begierlighed, ere henvendte til, nu, som for Noe Tid, 6 C. 3 og 5 v.? Og det kommer meget deraf, at Forældrene, Præster, Skoleholdere, og andre, som de have Omgang med, over Synd, med Banden, Guds Navns Misbrug, ja alle unyttige Ord, som ikke kan tiene til Sielens Vel og Levens nødvendige Brug, har sin Bug-Sorg til Verdens Mammon, søger egen Være, egen Nytte; Had, Brede, Ukyndighed, Graadserie, Drukkenskab, Belyst, med Dands, Spil, Leeg, ja alt det som føder Dyens Lyst, Riisets Lyst og et overdaadigt Levnet, de ere ikke af Faderen, men af Verden, Joh. 1 Epist. 2 C. 16 v.; Saadant lærer Børnene af de Onde. Nu maae vi ikke tænke, at Christus henviser os til Udyder, som og kan findes i Børn, der ere vel opdragene, men gienstridige med Absalon; Nej! hvo som sig selv fornedrer, som dette Barn, han er den største i Himmeriges Rige. Her seer vi en Hoved-Und, som et Barn har, der ikke er kommet til Alder, det agter ingen Hønhed, eller veed at hovmode sig af noget; thi om det var af høieste Adels, saa gav det sig gierne i Selskab med den Ringeste. Dette skulle vi lære af

Barnet, og vor Frelser, som velsignede de Smaa, at tage hans Nag paa, og blive sagtnodige og ydmyge af Hjertet; saa skal vi finde Hvile for vore Sieler, Math. 11 E. 19 v.; Men det er imod vor onde Natur, og ingen Ting saa haardt. Mange kan vel bruge et Skin af Ydmyghed, og giøre nogle udvortes Gierninger, som det bedragelige Herte, Jerem. 17 E. 9 v., vil skjule sig under for Menneskene, og være anseet for ydmyge, men deri ligger en aandelig Stolthed; thi de søge Vree i deres Dyder, og ikke bærer Christi Kors af Kierlighed, at være hverandres Tjenere, som Jesus dog befaler, Joh. 13 E. 14 v. Et Barn, der er svagt, er sagtnodigt, gaar vaersomt, og frygter for Fald, det græder og beder om Hielp, og haver ingen Omfarg for Klæde og Fode; den kaster de paa sine Forældre, beder dem derom, og glæder sig naar de faaer det. Saa og en sand Christen; han maae være vaersom i hellig Omgiengelse, at paakalde den Fader, som dommer, uden Persons Anseelse, efter enhver Gierning; Da omgaaes med Frygt, saa længe Jere her til huise, 1 Petri 1 E.; Kast al Ederes Omfarg paa Herren, han vil forsørge Eder, 5 E. 7 v.; Skulde Guld ikke redde sine Udvalgte, som raaber til ham Nat og Dag, endog han er langmodig imod dem, Luc. 18 E. 7 v.; Og naar saa Herren giver aandelig og timelig godt, da modtager det med Glæde, og ophøyer hans Navn, Ps. 40. De, som annammer et Barn i Jesu Navn, som en Frelser fra alle Synder, Ap. G. 3 E. 19 v., og tugter dem derfra med Ord og Kierligheds Riis, at forestille dem den evige Pine, som de faaer, dersom de ikke søge Naade i Jesu Blod, og siden ærer Guld med deres Legemer og Aand, som hører ham til, 1 Cor. 6 E.

20 v.; Men følger de Hyrdens Røst, Joh. 10, i en sand Førnættelse fra Verdens Lyst, da skal de see den evige Herlighed, 17 E. 24 v.; De annamme mig, siger Jesus; thi det er hans Glæde, med Englene i Himmelen og alle Guds Børn, at faae frelst det fortabte, Luc. 15 E. 10 v.; Men hvo som forarger een af de ringeste, som troe paa mig, ham var det bedre, at der var hængt en Mølle-Steen om hans Hals, og han var sænkt i Havets Dybhed. Derte meener de i Synden forblinde Mennesker skeer, naar de bliver overbeviste om deres elendige Synde: Løb paa Helvedes Ben, hvilket de, efter sin indbildte Troe, vil have et godt Haab at blive salig, som den Daare, der troede at komme til et Sted, og dog gaaer derfra; Ney! Johannes siger i sin 1te Epistel 5 E. 4 v.: Denne er den Seyer, der har overvundet Verden, nemlig vor Troe. Heri bliver mangen stor Docter og Lærer en Daare; thi han haver ingen Seyer over den Verden udenomkring sig, mindre i den inden i sig; derfor maae saadanne henvises med Nicodemus, at fødes paa nye, Joh. 3 E. 3 v., og gaae igjennem den Hellig Aands Skole, at blive straffet for Synden, at de ikke troer paa mig, siger Jesus hos Joh. 16 E. 9 v. Hvorledes vi kunde komme til den nye Fødsel og Omvendelse til en børnlige lydig Ydmyghed deri, faaer vi berragte Joh. Ord i 1 Epist. 5 E.: Der er tre, som vidner i Himmelen, Faderen, Ordet og den Hellig Aand, disse tre ere eet; Og tre, som vidner paa Jorden: Aanden, Vandet og Blodet, de tre ere eet. Berragte vi Verdens Skikkelse, saa kan vi i Sierningerne see hans usynlige evige Kraft, Rom. 1 E. 20 v., at der er en Hæere, som haver Magt, et levende Ord, der haver gjort Alt, Joh. 1 E., og en kraftig Aand,

der haver bered Verden. Bessuer vi da Guds Almagt, og seer til os selv, da maae vi erkiende os med Abraham for Støv og Aske, 1 Mose B. 18 E. 27 v., Og som Aret, jo større og moednere det bliver, jo meere bøyer det sig til Jorden, saaledes maae og vi ydmyge os med Bon til Faderen i Troen paa Jesu Navn om den Hellig Aands Oplysning ved Ordets Bidnesbyrd, som vi haver af Guds Bud, der Syndens Kundskab fører med sig, Rom. 7 E. 8 v., og tuater til Omhed over de mindste Synder, at sole vor Fartigdom, foruden Guds Naade, og store Elendighed med David: at vi ere Orme, og ikke Mennesker, fordi vi have lodet Diævelen, Verden og vort eget Klods Lyster; Denne Bedrøvelse efter Guld virker Omvendelse til Salighed, 2 Cor. 7 E. 1 v., at naar Guld vender sit Straffes Dye paa os, fordi vi have nægter ham med syndige Ord og Gierninger, da med Vender gaae ud og græde bitterlig, Luc. 22 E. 62 v. Bli-
ver vi saaledes døbt i Christi Død, Rom. 6 E. 3 v., da skal vi afstoes i Daabens Vand ved Troens Bestenkeelse i Hiertet fra en ond Samvittighed, Ebr. 10 E. 22 v. Nu! er da Jesu død for vore Synder, og opstanden til vor Rejsfærdighed, saa begrave vi med ham det gamle Syndens Menneske, og isører det nye, som er skabt af Guld i Rejsfærdigheds og Sandheds Hellighed, Eph. 4 E., saa at vi i vor Saligheds Tørst drikker Jesu Blod, da opvælder en Rilde til et evigt Liv, Joh. 4 E. 14 v., at tiene ham i Hellighed alle Dage; thi her er det Livsens Vands rindende Flod skinnende som Crystall, der udgik fra Guds Stool og Lammers, Aabenb. 22 E. 1 v. Fra Jesu eller Lammers Elde udløb Vand og Blod, som de tvende Sacramenter er grundet paa, og dette renser os af Syn-
den,

den, at holde Guds Bud, der er udgaaet fra hans
 Stool af Kierlighed, som ikke ere soare, Joh. 1 Ep.
 5 C. 3 v. Midt i dens Gader og paa begge Sider af
 Floden stod Livsens Træ, som bar tolv Slags Frug-
 ter, der gav sin Frugt efter enhver Maaned, og Blaa-
 dene af Træet rieme til Hedningenes Lægedomme,
 Aabenb. 22 C. 2 v.: Jeg er det gode Viin-Træ,
 min Fader er Bøngaarmanden, hver Green paa
 mig, som ikke bær Frugt, borttager han, og den, som
 bærer Frugt, renses han, at den skal bære meere,
 Joh. 15 C. 1. 2 v. Jesus er Livsens Træ, og midt
 i dens Gader, er den Tid han var paa Jorden, og
 paa begge Siderne, er dem, som troede før hans
 Komme og efter hans Bortreyse. De er da alle Gree-
 ne paa det samme Træ, ved Troen indpodede, Rom.
 11 C. 24 v., og de tolv Slags Frugter, ere de Aa-
 dens Gaver, Paulus i 1 Corinthier taler om, hvoraf
 endeel haver større og flere endandre, ligesom Greene-
 ne paa Træet, der ikke ere lig store, men haver dog
 een Art. Saaog disse, de hader alle det Onde, og
 efter det Gode. Gaverne er Buisdoms Aand: Kund-
 skab til at tale, Troe, Naade: Gaver til at helbrede,
 at gøre kraftige Gierninger, Prophetie, at gøre For-
 skiel paa Aanderne, adskillige Tugemaal, 12 C. 8.
 10 v., Haab og Kierlighed den største, 13 C. 13 v.,
 som udretter den fornemste, der er meest at søge efter,
 nemlig at prophetere, 14 C. 1 v., eller formeere hans
 Legems Lemmer, 12 C. 27 v.; De have Guds Ord,
 der er som Jib, siger Herren, og som en Hammer,
 der kan sønderstaae Klipper, Jerem. 23 C. 29 v., og
 rugter de tolv Synde-Lyster, som Christus siger,
 Marc. 7 C.: Hoer, Skørlevnet, Mord, Enverie,
 Gierlighed, Skalkhed, Solg, Ungt, onde Dyne,

Guds Bespottelse, Hovmod, Uforstandighed; disse strider imod Guds Bud, og gjør os ureene. Nu kan Jesu frugtbare Greene, der bærer tolv Slags Frugter, som gav sin Frugt til hver Naaned, der er, som Paulus siger: Jeg gav Eder Mælk, da I ikke kunde taale haard Mad. Saaledes lokker og overbeviser en retkaffen Lærer, først til Omvendelse og Troen, siden, som Christi Kraft voxer til, saa fordrer han Frugt, og selv gaaer fore med, i det de ikke søger det, som er sig selv nytteligt, men der som er manges, at de kunde blive salige, 1 Cor. 10 C. 33 v. Deres Ord og Gierninger, der er Bladene, kan læge de opregnede Synde-Laster, men ikke for flere end de, som vil lade sig læge; thi om der var nok saa mange Doctere, og de havde overflødia Lægemidler, naar den Syge ikke vilde lade udrense Materien ved skarpe Medicamenter, da siden læge, saa kunde det ikke gavne; ja om han end blev lægt, naar han gif hen igien og tog Gift, saa blev han en allene syg, men og forraadde sig selv til Døden; Syndens Sold er Døden, men Guds Naade-Gave er et evigt Liv i Jesu Christo vor HErr. 6 C. 23 v. Os er forelagt Betsignelsen og Forhandelsen, Livets og Dødens Bey, 5 Mose B. 30 C. 19 v; Vil vi have Betsignelsen, saa lader os søge HErrn paa Livets Bey, mens han findes, i Naadens Tid, og kalde paa ham naar han er nær, Es. 55 C., og rører vore Hjerter med sin Aand, da at følge hans Dragesser fra den ugudelige Bey, at dræbe de onde Tanker, omvende os til HErrn, og staae Lysterne imod; thi hver fristes og drages af sin onde Begierlighed; faae de Forlov at undsfange, saa føder de Synd, og siden fuldkommes til den evige Død; Naar derfor vort Ried fører Strid imod Aanden, da lader

lader os gribe til Guds Ords Dre, der afhugger det
 ufrugtbare Træ, og kaster i Ilden, Math. 3 C. 10
 v. Naar da Haand eller Fod forarger os til Synd,
 at bedrøve den Guds Aand, som vi ere beseglet med,
 da en allene hug den af, men og tving Legemet med
 Bøn, Faste, Vaagen og Arbejde, 2 Cor. 11 C.
 27 v., til Guds Ære og Næstens Vel i gode Giernin-
 ger, at efterfølge Jesu Fodspor; thi det er at gjøre
 Bold paa Himmeriges Rige, Math. 11 C. 12 v.;
 Saaog Døet, naar det forarger, og seer paa Ver-
 dens Hertighed, hvor snart kan det opvække til Gier-
 righed og Bølløst, snart til Uhydskehed med David,
 2 Sam. 11 C. 2 v., snart til Graadserie og Drukken-
 skab, som Begierligheden fører med sig, derfor maae
 det udrides. Illigæ vort Dre, der hører efter Kor-
 sængelighed, og endda meere Tungen; den er en fuld-
 kommen Mand, som kan holde det gandske Legeme i
 Temme, Jac. 3 C. 2 v.; Men Tungen kan intet Men-
 neske temme, den ubervingelige onde Ting, som er fuld
 af dødelig Gift, 8 v.; thi de andre Lemmer kan een
 nok tvinge; men er Hiertet ondt, saa taler Munden
 af dets Overflodighed. Mogle ere saa tredste, at de
 tier, og derved skifter det onde, hvilket er ingen Re-
 delighed, naar Guld og hans Kirkes Lemmer vanæ-
 res. Andre taler gode Ord, endda de ere onde, Math.
 12 C. 34 v., af en stor Fornuft have noget udvortes
 Skin, saa der kan ses ovenpaa, som i et Karr, hvor
 det Ureene er synket; men saaer de Modfættelser, at
 en rører stærk derved, saa vil Barmen komme, Ps.
 75, 9 v.; thi den Aande, som er inde i os, naar det
 gaaer en nær, maae udbryde, og da de, som har Chri-
 sti Sind, ikke skiender igien, naar de blive overskænd-
 te, men overlader sig til den, som dommer retfærdigt,

og er som et Lam, der ikke oplader sin Mund, naar der angaaer deres egen Ære; saa er derimod et æreslyst og fiodeligt Menneſke ſtrax i Harniſk, med Brede og Skænds-Ord at forſvare endog ſine Laſter, og derved nægter GUD, misbruger hans Navn, ja og kalder paa Dævelen, taler om deres Forføngelighed, hvilket giver tilkiende, at Synden herſker hos dem, og dermed forarger de ſmaa og ſvage Troende, ſom af deres Laſter bliver beſmittede; det var bedre, de aldrig var til, end at de ſkulde forføre andre. Vel er det fornodent, at Forargellen kommer, naar vi ere ſaa ſtarke, at vi ikke blive forſagte, eller hævner, men i Beſpottelſe kan glæde os, Luc. 6 C. 23 v., og i Trængſelen over Taalmodighed, lide for Jeſu Navns Skyld, ſaa ſkal det omſider give os fredſommelige Frugter, for vi, ſom ere Guds Børn, have ikke allene Menneſker, ſom maae tiene os, ja og i det, ſom her i Verden er ondt, og dog tiene til gode, naar vi af Hiertet elſker GUD, Rom 8 C. 28 v.; men Englene i Himmelen ſeer vor Faders Anſigt, bringer frem Budſkab, at naar vor Herre ſeer, det er fornødent, da ſender han os Troſt ſynlig og uſynlig. Fader os derfor i Tugt og Lidelſer blive taalmodige og ydmyge, og derved lære Guds Bud, at vandre i hans Skikke, ſaa vi ikke ſtøder Guds Aand og de hellige Engle fra os!

Kiere Fader! giv os din Aands Oplyſning, og Syrſke af din Son Jeſu Chriſto, til at følge ham efter i et ydmygt, kiertigt Sind, at have vort Troes Oie feſtet paa dig, og faſter al vor Omſorg paa din runde og gode Haand, at vi i Modgang og Trængſler med Taalmodighed kan oppebie din langmodige, dog viſſe Hielp; hør os for Jeſu Skyld! Amen.

Lectien, Abenb. 12 Cap. fra 7 til 12 v.

Da det kiødelige Menneſſe ſandſer de kiødelige Ting, Rom 8 C. 5 v., og de naturlige kan ikke fatte det, ſom hører Guds Aand til, ſaa er denne Lectie, ja alt Guds Ord en Daarlighed for dem, og hendrager det til egen Udlæggelſe, endog der er ingen Prophetie fremført af menneſſelig Villie; thi de hellige Guds Menneſker taler, i det de bliver drevne af den Hellig Aand, 2 Petri 1 C. 21 v. Vi haver i Evangelium betragtet den Strid imellem Aanden og Kiøder; men vi haver og Kamp med Fyrſtendømmer og Vældige, ſom regierer i denne Verdens Mørke, ſaaog mod Ondſkabs Aander, ſom er under Himmelen, Eph. 6 C. 12 v. I vor Lectie ſtaaer: at der blev Strid i Himmelen imellem Michael og Dragen. GUD boer i det Høje og Hellige, og hos en ſonderknuſet Aand, Ef. 57 C. 15 v. I Eſus er Michael eller den Qvindens Sæd, der kom fra GUD, at knuſe Slangens Hoved; det er: Dragen eller Diævelen, denne Verdens Fyrſte, kaſtes hen ud, da I Eſus blev ophøjet fra Jorden, og vil drage alle til ſig, Joh. 12 C., ſom vil bøye ſig under hans Kors, og er fattig i ſin Aand, de ere hans Engle, ſom ere Biſkopper og Lærere, Ab. 2 og 3 C., hvilke ſtrider imod Dragen og hans Engle; thi GUD ved Forjættelſen tilſagde Diævelen Fiendſkab mellem ſin eller Qvindens og hans Sæd, i Moſe B. 3 C. 15 v.; Derfor maae vi aldrig tænke, at Chriſtus og Belial, de Troende og Bantroe, kan ſtemme overeens, 1 Cor. 6 C. 15 v.; Thi Striden beaandte i Cains og Abels Tid, og varer til Verdens Ende, dog har den været ſtørre og mindre, efter ſom de Onde

og

og Gode have haft Maagt til at stride. Og som Ondskab
 ben nu er stor, og Guds Redskabe skal seyre igiennem,
 saa staaer denne Strid fore endnu; men vi maae
 ikke med Peder bruge versligt Sverd, thi de skal om-
 komme med Sverd, Joh. 18 E., for dette skal være
 Kiende-Tegn paa Guds Børn, at de er med Abel,
 der ikke slaaer igien, men velsigner; thi naar Chris-
 tus befaler at sælge noget af det de haver, og kobe
 Sverd, saa meener han: at de skulle forlade de Tan-
 ker om, at han skulde blive en jordist Messias, at have
 sit Rige her i Verden, og annamme hans Ord, at
 han skulde lide, og derefter indgaae til sin Herlighed;
 Disse Ord skulde de vaaget over, og bedet, at de ikke
 skulde komme i Fristelse, enten ved Sikkerhed eller
 Forskrækkelse, og haft et himmelsk Sind med sin Frel-
 sere; saa havde Dragen og hans Redskaber ikke for-
 maaet noget, men blevet nedkast; thi saa giver vor
 Aand Vidnessbyrd med Guds Aand, at Saliggjorel-
 sen er vor Guds, og Myndigheden hans Christi, vi ere
 Guds Arvinger og Christi Medarvinger; saafremt vi
 liide med ham, saa skal vi herliggjøres med ham, Rom.
 8 E. 17 v. Skal vi da krones med Christo, saa maae
 vi stride og overvinde ved hans Blod, der var som et
 Lam, hvad ham selv angik; men naar det galt hans
 Faders Ære, da overbeviste og straffede han Dæve-
 lens Børn, Joh. 8 E. 44 v.; Saaledes skal og vort
 Vidnessbyrds Ord være, at bruge det skarpe tvægge-
 de Sverd, som udgik fra Jesu Mund, Aabenb. 1 E.
 16 v., at naar han kommer med Skyerne, og hvert
 Øye skal see ham, og de, ham igiennemstrunget, skal
 græde, v. 7, fordi de haver vedblevet i sin Gienstri-
 dighed, at forstæste Herlighedens Hæder paa nye med
 deres Ubodsfærdighed og Ondskab, træder Guds Son
 under

u
u
d
f
i
h
y
c
i
s
h
c
c
c

under Fødder, og agter Testamentets Blod almindelig,
 Ebr. 10 E. 29 v. Denne eene Egg paa Sverdet
 det skal stikere i Hiertet, for de ikke haver forset sig
 saadant et Saligheds, Naades og Kierligheds Tilbud
 i Jesu Christo, men formedelst deres Hoimod, Bels-
 lyst, Gienstridighed, for de vrangte Bøye igiennem
 Orkener, hvor ingen spoer meere er at finde, og
 derfor skal med Suk og Aands Angest bebrende hver-
 andre, Blisd. B. 5 E., fordi de her haver levet sam-
 men, som den rige Mand og hans Brødre; thi naar
 Mosen og Propheterne ikke har været hørt her, saa
 skal de hisset blive Anklagerne, Joh. 5 E. 45 v., da
 Hierternes Tanker skal aabenbares, og det, vi her ha-
 ver elsket os selv eller andre Creaturer lige eller meere
 end Gud, mod det første Bud, skal brænde i Hiertet
 med uudsloffelig Ild, Marc. 9 E. 43 v.; Og mod
 det andet Bud, da ey allene Banden og Guds Navns
 Misbrug, men hvert unyttigt Ord, som er talt, skal
 giores Regnskab for; Mod det tredje Bud, skal hver
 den, som misbruger Sabbaten, dødes, 2 Mose B.
 31 E. 14 v.; Ogsaa om vi ikke haver elsket vor Næste
 som os selv, i at opmuntre ham til det Gode, og ad-
 varet mod det Onde, da skal hans Blod kræves af
 vor Haand, Esch. 3 E. 18 v. Dette er den anden
 Egg paa Sverdet, der piner dem, som ikke kommer
 til Omvendelse, men døer i sine Synder, Joh. 8 E.
 24 v.; Bee da Eder, som boe paa Jorden; thi Dæ-
 velen haver steget ned i Eders jordiske Sind, og haver
 en stor Brede den korte Tid til at forblinde Eders Ø-
 ne og forhærde Eders Hierter, at I ikke skal see og
 forstaae at omvende Eder, 12 E. 40 v. Jeg er et
 Rns, kommen i Verden, siger Jesus, hvo mig for-
 agter, dommer jeg ikke; det Ord, som jeg haver ta-
 let,

let, skal domme ham paa den yderste Dag. Glæder
 eder da, I Himle! der haver Eders Børn erkjend
 blandt Guds Børn, og ere opstandne med Christo,
 at søge de Ting her ovenfra, hvor han er. hos Fader
 rens højre Haand, Coloss. 3 C. 1 v.; Omgaaes da
 varlig, ikke som de Uoise, eller Daarer, der lader
 sig drive frem og tilbage paa Benen, at følge baa
 de det Onde og det Gode, men som de Bise, der
 kiober den belejlige Tid i de gode Dage, at blive stær
 ke at modstaae i de onde Dage, naar Fienden anfals
 der; Bliv derfor ikke usforstandige, men vild hvad
 HErrens Villie er, Eph. 5 C.: at efterfølge Jesum
 villig paa den trange Vej, ved Tjænfedødsen, at for
 sage alle Ting for hans Vre Skyld, da skal de have
 det hundredefold igien i denne Verden, og i det tilkom
 mende det evige Liv. Math. 19 C.; Thi om Diævelen
 kaster Eder i Fængsel, og I haver Trængsel, da vær
 dog troe indtil Døden, saa vil jeg give dig Livsens
 Krone, Aabenb. 2 C. 10 v., siger HErren.

Allmægtige GUD og kiære Fader! dig beder vi til
 i din Sønns Jesu Navn, at du vil give os din Heli
 g Aands Kraft og Styrke af dit Ord, at stride imod
 alle vore Fiender, hemmelige og aabenbare, usynli
 ge og synlige: de aabenbare og synlige, vort Riids
 grove Laster med Verdens onde Mennecker; lær os af
 dem at kiende de finere Lyster og Begierligheder af
 Satans dybe Ting, eller de onde Aander under Luf
 ten, hvilket alt staaer dit Ord og Aands Kraft imod;
 Og da vi ere afmægtige, saa kom du os med din All
 magts Kraft til Hielp, at stride for din Vre og over
 vinde alle vore Fiender, at indkomme til dig i den
 evige Glæde! Bønhor os for Jesu Skyld! Amen.

Tillæg med Overbeviisning for dem, der
modsetter Sandheden, og Bestyrkelse for
de Svag = Troende.

Jarer I ikke derfor vild, for I kiender ikke Skrifterne, en heller den Guds Kraft. Disse Christi Ord hos Marc. 12 E. 24 v. kan vel passe til nogle med Sadu-
cæerne, som ikke troer Opstandelsen, men flere er der, som ikke kiender Guds Kraft at løse os fra Synden i disse sodomitiske Tider, og phariseisk Ondskab, der ikke vil arbejnde i Christi Bliingsgaard, men slaae ihjel dem, som fordrer Frugter, som Jesus før i dette Capitel siger til dem, hvilket jeg forhen haver mundlig overbevist, og tillige skriftlig befordret i Trykken trende Bøger, den første under Titel: Betragtning over Verdens Daarlighed, hvori jeg priser de kongelige Anordninger, der straffer Ondskaben, og formaner til Glictrighed i timeligt og evigt Vel, efter Guds Ord, samt overbeviser om dets Misbrug af Lærd og læg Stand, og fortæller min egen Blindhed i Syndens Bedrifter, som jeg for et Par Aars Tid siden, da jeg var i mit 25de Aar, og kunde lide læse, og mindre forstaae at leve derefter, som er mig til Beskæmmelse, og andre til Prøve og Exempel, at blive flogne ved Skade. Den anden: Forsøg til Afhandling om Guds Wiisdom, som forklarer om Guds Væsen, Villie og Gierninger, dertil straffer dens Misbrug og Modsettelse, især af Lærerne, hvoraf mange træder nu i Phariseernes og Davens Godspor, med stolt Overdaadighed og Giernighed, at give Aflads Breve, eller Liig Prædikener, samt Sogne Bud og Synds Forladelse, med andre Forretninger, for Penge, og derfor ere Leye Svenne, Joh.

10 E. 12 v. Jeg lærer, hvorledes vi skal gjøre Omvendelse, og kiempe mod Fienderne, samt forklarer noget af Johannes Aabenbaring, og igiendriver nogle Indvendinger, hvilke ere giorte imod mit første Skrift. da disse kom for Osfer, og andre med mig bekom Guds Binsdom og Kraft til at bekiende Jesu Navn, som en Freiser fra al Synd, og lagde os efter at gaae den trange Vej til Livet, som saa finder, Math. 7 E. 14 v.; da blev det med os som vore Førfædre, at denne Sect haver allevegne Modsigelse, Ap. G. 28 E. 22 v., saa Christi Ord opfyldes: Jeg er ikke kommen at sende Fred paa Jorden, men Evdragt, Luc. 12 E. Dette modsigdes, at ikke skulde see nu, men var til den Tid, hvilket er elendigt, at gjøre Guds Magt ved sit Ord foranderlig, og troe Satan og hans Redskaber mildere nu end før, da han i den sidste Tid vil bruge den største Brede mod Qvindens Sæd; og Christus siger: at Forfølgelsen af de Forhærdede skal see, indtil Menneftens Søn kommer, Math. 10 E. 23 v., og saa byder han: Gaaer hen og lærer dem alt det jeg haver befaleet, og see, jeg er med Eder alle Dage indtil Verdens Ende, 28 E. 20 v., som og Paulus siger: Jesus Christus er i Gaar og i Dag den samme, ja til evig Tid, Ebr. 13 E. 8 v., det troer vi. De verdslige Præster, og andre, der haver gaaet i Skole i Satans Synagoge, Aabenb. 3 E. 9 v., og med Simeon har villet kjøbt den Hellig Aand for Penge, Ap. G. 8 E. 18 v. Saadanne refencerer over mine Bøger, ligesom Diævelen, hvilke Redskaber de, desværre! er, og slyer over det, som skulde ramt deres Synde-Buld. Jeg vil da ikke meere sige, end bede, at I tænker paa Eders Daabes Løfte, lærer over de ti Guds Bud, og griber saa i eders egen Barm,

Barn, om de haver Riød og Blod; Lad da Samvittigheden domme, saa faaer de see, om ikke Helvedes Bred er Eder nær, og at I behøver Omvendelse; ellers haver I selv affagt Dommen over Eder, at I er Misknaast; thi Eders Plantesø kommer vel til at groe, og om Morgenens kommer deres Stød til at grønnes og blomstre, som en denlig Klint; men de skal høste Dynge paa Svagheds og den ulægelige Smertes Dag, Es. 17 C. 11 v., som bespottet Guds Ord og Aand; thi vor Røes og Samvittigheds Vidnesbyrd er, at vi vandrer i Verden i Enfoldighed og Guds Rensindighed, ikke i fiodelig Blisdom, men i Guds Naade; thi vi skriver Eder ikke andre Ting til, end dem, som I enten læse, eller ogsaa kiende, 2 Cor. 1 C. Endeel resenerer over mine Bøger, at de veed det for, som staaer i dem, og er ikke andet end Sprog, uddraget af Bibelen og andre Bøger. Herpaa svares af vor første Fader vors Bøn, at de, som ikke lærer andre Guds Ord, og en lever efter det foreskrevne, vanhelliger Guds Navn iblandt os; Saa kan I prøve Eder selv, om I leve fuldkommen efter Guds Ord, da er de meere end alle Guds Helgene haver været; Dog see til, at I ikke bedrager Eder; thi vi behøver at vore og lære med alle Guds Børn, hver Stund til Forbedring; Og at det er Sprog af Bibelen, det skiaerer vel i Eders Hierte; thi dersom vi kom med noget andet Evangelium, der var skueet efter som Dreene kløer, da skulde de vel annamme os, 2 Cor. 11 C. 4 v.; men nu ikke, da vi forklarer dets Grund. Ogsaa er det en stor Ulykke over denne Tids Paver, der haver lavet Røs til sin egen Kumpe, i det de haver ladet den almindelige Mand faaet heele Bibelen, hvortil den gode Regiering, som vi have haft

og har, især haver været den største Marsag, og ikke, som de forrige, der udgav libet, som dem krænkede efter sine egne Begierligheder, og just derfor følger jeg Bibelen saa nøye, paa det Værdommen ikke skal afslaaes, uden den, som vil afslaae Bibelen, hvilken skal henvises i Satans Rige. Og da alle Guds Mænd, ja Christus selv, tog af Skriften, baade lærde og igiendrev Diævelen og hans Redskaber; Seer de da ret over mine Bøger, saa er der Forklaring over mange bibelske Sprøg, og følger andre aandelige Bøgers Grund; Men om de søger i alle de Bøger, som skrevne ere, saa skal de ikke finde al denne Forklaring og Ord; thi da skal jeg lade mine passere for unyttige. De Præster, som fortrædelig forvende Lov, og giør ingen Forskiel imellem en hellig og vanhellig, men ere som brølende Løver, som røve Rov, æde Sielen, tage Guds og dyrebare Ting, Ezech. 22 E. 26, 27 v.; saadanne haver selv, saadan saadet andre til at slaa os; Ja! jeg haver tvende Gange været taget med BOLD, og ført i Arrest Huus, med Begiering til Dommeren, at domme mig til Straf; men dem, som har, med Pilatus, vidst, at det haver været af Had, og ingen Skuld fundet, saa haver de til denne Tid friet Kiendt mig. Mogle frygter for, at det skal gaae her, som i Frankerige, dersom vi faae Fremgang; men de seer ikke ret ind i Sagen; thi Oprør, Krig, Pest og dyt Tid kommer ikke, for vi elsker Gud, og udbreder hans Vere, til vor Næstes Vel, om han vil ankomme det, men for Syndens onde Bedrifter, hvilket Frankerige havde naaet sit Maal i, som og andre Steder, og derfor kom Guds retfærdige Straf over dem, og visselig hænaer over den gandske Verden, der ligger i det Onde, Joh. 1 Ep. 5 E. 19 v. Endskiont
Guds

Guds Godhed mod os og flere Land med sin Læng-
modigheds Rigdom lokker os til Omvendelse; de, som
da foragter det, samler sig selv Guds Brede paa Na-
benbarellens Dag, især da GUD nu forhen saa klar-
lig ved sit Ord og Tienere lader Eder formane til, at
I ikke skal tage Guds Naade forgiæves, 2 Cor. 6 E.
1 v. Og som de Krigerste ey allene slaaer igien, naar
de bliver slagne, men og overskalder sine Foresatte,
hvilket vi, der ere sande Christne, hverimod beder godt
for dem, som forfølger os, dog overbevøiser med Chris-
tus: Haver jeg talet ilde, da beviis, at det er ondt;
men haver jeg talet Ret, hvi slaaer du mig, Joh 18
E. 23 v. ? De Verdslige paastaar, at hver skal
være i sit Kald, som han er kaldet, efter Pauli Ord i
1 Cor. 7 E. 20 v., og Præsterne sige: De ere indsatte
af GUD og Kongen til at prædike Guds Ord; Men
naar de vare indsatte af GUD, saa han havde lært
dem, Joh. 6 E., og de havde faaet det uforskyldt,
saa gav de det uforskyldt, Math. 10 E. 8 v., prædi-
kede i Tide og Urde, straffede og formanede; ja! naar
de havde Christi Sind, da skulde de sørge Nat og Dag
over Ondskaben; Men nu er de den store Hore, som
sidder paa de mange Bande, Aabenb. 17 E. 1 v.,
eller Folk og Skarer, hvis Ondskab denne Kvinde
horer med Purpur, dyrebare Steene, som haver et
Guld Bæger i sin Haand, med Bederskyggaeligheder,
4 v., og skænker de Ubodsærdige, der drikker sig til
Fordømmelsen, og paa hendes Pande var skrevet hem-
melig: Babel den store, en Moder til Horerie, 5 v.,
der drikker sig drukken af Jesu Vidners Blod, 6 v.
Deres Skalkhed vil de have hemmelig under Jaars-
Skin, og saa bliver de forvirret af Jesu Vidners
Ord, hvilke de vil ihjelslaae. De sidder paa det

Skarlagens, farvet Dyr, fuldt med Bespottelsens Navne, som havde syv Hoveder og ti Horn, 3. v., hvilke Dyr er den ugudelige Dyrighed, og de syv Hoveder ere de syv Bonner i Fader vor, som de med Munden beder saaledes, at deres Hierte blive haarde som Bierge, i det de bedrive Laster mod hver Bon, og bruger det til Skik. At Qvinden sidder paa Biergene, 9 v., er det haarde Hierte, som hun skiuler med sit hykkelske Kram; Dyret giver hende den paviske Magt at true alle under sig, som daglig Erfarenhed lærer, at Præste-Had frygtes meere for, end for Guld, af mange; De strider imod Lammet, men skal dog Lammet overvinde dem, 14 v. At de ti Horn, det er Loven, der er skrevet i alle Menneffers Hierte, som derfor og Dyret haver; Disse skal hade Horen, og giøre hende nogen, æde hendes Kød, og opbrænde hende med Ild, v. 16. Naar Jesu Stridere overbevise disse Onde, saa maae Dyrigheden ved Guds Bud straffe deres Sierrighed og oprænkne Ord, 2 Petri 2 E. 3 lv., saa deres Samvittigheds Ild lærer deres Køds Lyster, hvo som haver Blisdom, han betragte dette. Hvad Pauli Mæning er om Kalbet; Han var jo før sin Omvendelse selv saadan en Præst, eller Phariseer, som var oplært ved Gamaliels Fodder, efter Fædrenes Loves Strængighed, men dog tog Breve fra Dyret, at fængsle og straffe Jesu Meenighed, Ap. G. 22 E. Skulde nu han blevet i dette Kald, saa brød han jo mod sin egen Befaling, da han, efter sin Omvendelse, udgik saa vidt og bekiendte Jesu Navn; Men! vi læse i 1 Cor. 7 E. fra 16 til 20 v.: Hvo veed, om Hustruen kan giøre Manden, eller han Hustruen salig ved Opbygelse? Saa som Herren haver uddeelt og kaldet enhver, saaledes vandre han, enten det er ved

Om.

Omstikkeressen eller Forbudet, som var deres forrige Ceremonier, da er dem intet; men at bevare Guds Bud, elsker vi Guld, da holder vi hans Ord høit og i Ere, gierne hører og lærer af vor Næste, saa efterfulgte de Jesu og Pauli Disciple. Nu forevender de vel, at ikke alle kan reyse saaledes; thi da maatte Huus og Gods, ja alle legemlige, endog nødvendige Ting gaae i Grunde, som dog Guld haver ordineret i Verden. Heri kan vi see Grund i de tre efterfølgende Vers; Er du kaldet en Tjener, da bekymre dig ikke, men kan du blive frie, da brug det heller; thi Tjeneren er Herrens Friejortte med sin Siel; for Guld haver budet os, at være Dyrigheden lydige, naar de ikke befaler imod hans Bud; skeer det, saa maae vi meere adlynde Guld end Menneffene, som Peder svarede, da de forbød ham at aabenbare Guds Villie, Ap. G. 5 E.; Ellers skal vi være troe i Tjeneste, og i vort Ansigtets Sved æde vort Brød; for Paulus byder: Hvo som ikke vil arbejnde, bør heller ikke æde, 2 Thess. 2 E., hvilke onde Dyr og lade Buge, Titum 1 E. 12 v., som lever kræseligen paa Jorden i Bellyst, og foder deres Hjertter, som paa Slagte Dag, Jac. Epist. 5 E. 5 v., er nok af; Derfor lad os arbejnde, om vi formaaer, baade Nat og Dag, 2 Thess. 2 E. 9 v., saa om vi og kunde have at meddeele de Nodtørstige; Men hertil skal vi ikke værde menneffelige Trælle under Synden, i Styrighed til os selv, eller føde andres umættelige Begierlighed; thi at hjælpe og staae vor Næste bje i al Livs Fare, maae især sigte til hans uødellige Siel, hvilket jeg i min tredje Bog, under Titel: En Sandheds Bekjendelse om Saligheds Sag, som og i de andre, driver paa, at vi skal bekiende Jesum, endog for den hoeragtige og syn-

dige Slægt, Marc. 8 E., ja jeg ønsker med Mose, at alle Herrens Folk vare Propheter, 4 Mose B. 11 E. 29 v.; thi I kunde alle prophetere, den eene efter den anden, og alle lære, og alle blive formanede, og Propheters Aander er Propheter underdanig; thi Guld er ikke Ustadigheds, men Freds Guld. Eders Kvinder tie i Meenighederne, og adspørge deres egne Mænd hjemme, 1 Cor. 14 E. Det var jo glædeligt, at om vi oplevede den Tid, Guds Naade Pøster hos Propheten Joel bleve opfyldte: Der skal skee i de sidste Dage, siger Guld, vil jeg udbynde min Aand over alt Riid, og Eders Sønner og Døtre skal prophetere, hvilke Ord vel Apostelen Peder igientog, da Aandens Gaver faldt paa dem den Tid, Ap. G. 2 E.; men disse Dage er jo endnu, og derfor ikke foragte nogen; thi Guld anseer ikke Personer, men den, som gjør Ret og Retfærdighed, 10 E. Vi bør være hverandre underdanig i Gudsfrugt, med Naamindelse for us skikkelige Ord og Gierninger, som en daglig Ungang best kan erfare, derfor kunde vi være flittig til at give Algt paa hverandre til Tilskyndelse i Kierligheds gode Gierninger, hvilket er alle Christnes Pligt. Det, at udgaae i Verden bliver da Guds særdeles Rald, som vi kan see af Christi Udvalgelse, da en Skrifteklog vilde følge ham, saa svarede Jesus denne, at Ræve have Graver og Himmelske Juule Reeder, men Menneskens Søn haver ikke det, han kan hælde sit Hoved til, og strax kalder en anden, som dog havde noget at udrette i det Legemlige, Math. 8 E. 20 til 22 v. Heri kan vi see, at der er dem, som vil følge Jesus, men af timelig Ære og Gevinst, og derfor ikke af Guld antages, men gaaer efter deres egen Aand, Jer. 23 E., og alt for saa, der haver draget Bielsen af sit eget Dye,

Dye, som er salvet af Christi Aand til Prædike-Embedet, med hans Sind at være tjenestlydig til den forsmædeligste Død, naar det var Faderens Willie, Phil. 2 E. Nu svarer de, at der er mange med os, som taler gode Ord, og dog ere Dyestalkere, der ikke haves det Sind; Ja! det er, desværre! Sandhed; thi for dems Skyld bliver Guds Navn bespottet, og de Gode faaer lide for de Ondes Skyld, hvilket er Uret; thi om der var en Tyv eller Hoer. Karl 2c. i et Selskab, saa kunde dem derfor ikke alle være saadanne, og der fulgte en Demas med Paulus, og Judas med Christus; men saa straffede og overbeviste han Judas dævelske ureene Hjerter; Det samme gjør vi, saa meget Guld vil, dog ikke ham imod, vil vi oprykke Klinsren, saa Hveden skulde følge med, Math. 13 E. 29 v. Mogle paastaae, efter Pauli Ord, at Qvinderne skal tie i Meenighederne; Pauli Meening er: at naar der er Mænd, som haver Aandens Gaver til at udføre Guds Sandhed, saa skulle Qvinderne adspørge deres egne Mænd hjemme, paa det de ikke med for mange og unyttige Ord, som de ere gierne oplagt til, skulle forvirre de andre, at alting kunde skee i Skikkelighed; men at dem skulde aldeles fortie Guds Sandhed, mod HErrens Ord, var langt fra hans Meening, især de Unge; thi han drog ind i Philippi Huus, hvor hans fire Døtre, der vare Jomfruer, prophe-terede, Ap. G. 21 E. 9 v., som er Christnes Glæde.

Da jeg i denne sidst benævnte Bog, som og i de andre, forklarer noget af Johannes Aabenbaring, saa vil de forvandre Aander udlægge, at jeg lægger til og fratager denne Propheties Ord, hvorfor Straffen skal lægges paa mig, som hun truer med, Aabnb. 22 E. 18 v. De siger: at hun er mørk, og ikke skalslæses

eller forklares. Dette er et elendigt Bedragerie af
 Dævelens forblindede Aander, der er formørket i For-
 standen; thi denne Bog kaldes Aabenbaring, og her-
 falet først og sidst at læse og bevare den; men Herren
 haver sat den i Rignesser, saa de Verdens Vilse skal
 ikke vide Guds Hemmeligheder, Matth. 13 E. 11 v.,
 for den Uaudelige skal handle ugudeligen, og ingen af
 dem skal forstaae det; men den, som underviser an-
 dre, skal forstaae det, Dan. 12 E. 10 v. Til dette er
 Guld baade mit Bidne, at jeg haver gjort, saadog min
 Læremester, da jeg, som en ringe Bondesøn, ingen
 Lærdom meere end Borne Skolen liden efter Bogstaa-
 ven haver haft, uden hans Aand, der haver forklaret
 Ordet, de Onde til Skræk og de Gode til Troens
 Bestyrkelse, og da Guds vilse Raad aabenbarer man-
 ge hemmelige Ting i sit Ord, som haver været skjult
 før, og nu føres for Lyset, til Hjælp for os i disse far-
 lige Tider, da Forsøveren ere mange. Sandheden
 friegjor sig selv, at jeg ikke haver krænket det mindste
 Guds Bud, tager fra eller lagt til, men forklaret dem
 reent efter det klare Guds Ords sande Sammenhæng,
 som en Kæde eller Rænke, hvilken Engelen haver i sin
 Haand, og binder Dævelen og Satanas, Aabenb.
 20 E., Rænker, at han ikke skal faae skult sig med
 alt sit Pluffeværk; thi denne Nøgel oplukker Afgrun-
 dens Brønd og kaster ham deri med alt sin Hær, at
 ikke Hedningerne, som haver gaaet i Mørket ved blind-
 de Føddere, længer skal forføres, men blive overbeviste,
 at hver den, som ikke haver den levende Troe, og gjør
 gode, er allerede dømt, Joh. 3 E.; Jesus lover: Jeg
 giver dig Himmeriges Nøgel, eller den Hellig Aands
 Kraft ved Ordet, at hvad du binder paa Jorden, som
 modstaar og vedbliver i sin Ondskab, det skal være
 bund

bundet i Himmelen til den evige Død, og hvad du søger paa Jorden fra Synden, det skal være løst i Himmelen fra Dødens Dom, Math. 16 E. 19 v. Heri er de Grove lær at binde, men de Fine er værre at faae overbeviste, og tage sig vare for deres Besnittelse.

Paa adskillige Steder er en Samling af en deel Mennesker, hvoraf nogle iblandt meene det vel, men formedelst at deres Lærdom ikke er reen, saa mangler dem det sande Lys. De Belmeente overgaaer til os; men de andre, der ere falske Antrichristne, de drager mange fra os, som attraaede os for, men ikke vare af os, Joh. 1 Epist. 2 E. 19 v, i en sand Fornægtelse, thi de modstaaer Guds Ords Hoved Sag, som er JEsus, der er Ordets Lys, Liv, Aand og Magt til at vordre et Guds Barn, og isøre os det tabte Billede igen; hver den, der bliver i JEsu Kierlighed, og holder hans Befalinger, Joh. 15 E., der ikke er kommen at opløse Loven, men fuldkomme dens, Math. 15 E. 17 v., Rigtighed i os, som ere forløste fra Lovens Forbandelse, men en fra Lovens Endighed; thi skulde vi blive ved at synde, som er under Naaden; Nej! langt fra; hvorledes skulde vi befindes at leve i Synden, som ere døde fra den, Rom. 6 E. Der kalder dem Giernings-Helgen, eller egen Retfærdighed, og falsk udgager Pauli Epistler til de Galater og Romere, med flere Steder, om Retfærdighed af Troen, der allene bestaaer for Guld. Heri tager de et hykkelsk Skind med en død Troe, og siger: Jeg lærer allene om Loven og Gierninger, stoler paa egen Retfærdighed, med meere; Kunde dem bevise det af Ord eller Frugt, da havde dem Ret; men nu dommer dem efter Tanke, og er en avindsig Midkierhed, for at udelukke Eder fra mig, at I skulde være midkiere efter

B 5

dem,

dem, Gal. 4 E. 17 v.; men det er godt, at vi ere nid-
 fiere altid efter det Gode, saa at Guds Riges Evan-
 gelium maatte trænges efter med Magt; thi ikke en End-
 del af Loven skal forgaae, Luc. 16.; dette er dødt hos
 dem. Paulus siger vel, at der skal være Secter iblandt
 eder, saa de Retskasne skal blive aabenbare, 2 Cor.
 11 E. 19 v.; men da han og alle Guds Born med
 Christo haver haft megen Sorg for saadanne Antichriste-
 ne eller Ateister, der komme i Jesu Navn, Math. 24
 E., og ikke tiener ham, men deres egen Bug, som for-
 medelst søde Ord og smigrende Tale forfører deres Hjer-
 ter, der ikke vare onde, gjør Splidagtighed mod den
 Lærdom, Rom. 16., som Guds Aand haver begyndt
 med ved den første Kierlighed, Aabenb. 2 E., de ere
 trætte paa at gjøre godt, derfor maae regnes, og intet
 have at skaffe med, at de kan bestaaes, dog ikke
 hades, men paamindes, som Brødre, 2 Thes. 3 E.
 14 v. Jeg overbeviiser denne Sect i den tredie En-
 gel, og Tgiendrivelse, som jeg henviiser til 2 Cor. 5 E.
 7 v., at de skulle omgaaes i Troen, og ikke i Beskue-
 elsen, men tværtimod forlader Troen med Fornægtel-
 sen, og omgaaes i Beskuelser med den vantroe Tho-
 mas, som deres Bøger og Taler klarlig beviiser, der
 handler om Gølelser, Christi Blod, Lidelser og Kors,
 med Beflagelse over Jesus, men ikke sig selv, Luc. 23,
 at tage hans Kors paa, eller holder Guds Lov. Det
 falder de Mose Drivere, siger til os: De lægger et Nag
 paa vore Hals, som hverken vi eller Forsædrene for-
 maaede at bære, Ap. G. 15 E. 10 v. Her plukker Sa-
 tanas, og flyr over de andre Ord, at det er for de
 Troende, som Guld haver rensat Hjertet paa, 9 v., og
 bliver salige paa Jesu Naade, som og de 11 v., nem-
 lig Forsædrene, der bleve forsøgte med Bespottelser
 Huud.

Hundstrøgeller, Baand, Fængsel, stenede, savede, dræbte ved Sverd, lidde Mangel, og bleve trænate, disse Guds Folk at lide ondt med Udvalgte eller Mose, end at have Syndens rimelige Rydelse, Ebr. 11 C., og haver Lov af Guld for en troe Diener. Ham og hans Efterfølgere tør I laste og afskaffe med eders diævelske døde Troe uden Gierninger, 1 Jac. 2 C.; men naar den skal døe, uden Barmhertighed, som havde brudt Mose Lov, hvor meget verre Straf meene I, at den skal agtes, som træder Guds Son under Fødderne, og agter Testamentets Blod almindeligt. Ebr. 10 C.

Disse dyrebare Naade-Midler bliver af Munde-Christne skæmmelig misbrugte; thi den tusindfold Kunstner, Diævelen, med sine Redskaber, vil altid efterabe Guds Redskaber, som Pharaos Troldkarle fik sine Kieppe til Stanger, ligesom Arons, men hans opsluger de andres, 2 Mose B. 7 C.; Saaledes naar Guds Lys og Kraft kommer, saa opsluger den Mørkhedens Magt; thi de fire Dyr, fulde med Dyne for og bag, Aabenb. 4 C. 6 v.; Det er: Guds Redskaber haver Aandens Lys for sig, til at vandre og oplyse andre, og bag at eftertænke Fiendens Anslag, og det eene Dyr er som en Løve, til at stride for Guds Ære, det andet som en Kalb, der slagtes, eller udpeeler sine Kræfter, som Paulus, der var villig til at lade sig binde og døe for Jesu Navns Skyld; det tredie, som et Menneſkes Ansigt, er, at de skikke sig efter Menneſker, for at vinde nogle; det fjerde, som en flyvende Dyr, der udflýver over Gader og Stræder, at indfalde til Naderen. De fire Dyr have sex Binger, det er: Hænder og Fødder, Hørelse og Syn, Følelse og Tunge til at tale; Disse ere omkrina dem; og indtil ere de fulde af Dyne eller Aands Lys, og haver ingen

Hvile Dag eller Nat; men siger: Hellig er Gud, den Almægtige, som var, er og kommer, 7 v., og forar-
bender sin Salighed med Frygt og Bævelse, for at være
selv hellig, som Herren er hellig, 1 Petri 1 C.

Men Satanas afmales og i Dyr's Lignelser
udi Aabenb. 13 C. 1 v., der opsteg af Havet; der er:
En Mængde Mennesker, som havde syv Hoveder,
hvilke ere de syv Bønner i Fader vor, som han
lærer Troldkarle, Manere, ja alle Ugudelige, at bru-
ge til sit Sigherie, og læser til Hielp og Trost i deres
Ondskab. Og ti Horn ere de ti Guds Bud, som
for er forklaret over Horen i det 17de Cap.; Men her
ere ti Kroner paa Hornene, som er de adskillige Skin-
de stoler paa ved et eller andet Buds Holdelse, at de
ellse sin Næste som sig selv, i det de giver ham en over-
bleven Smule, eller forlyfter andre med sig i syndige
Begierligheder. Paa sine Hoveder Bespottelsens
Navne; Saa haver de og krænket Guds Navn, og
siger: Skaberen, Forsnyet, Bæsenet, Døden, Fors-
soneren, Gresseren &c.; for de helliae Mænd, som med
Kraft paakalder Gud Fader, Jesus Christus, den
Hellig Aand, og overvener disse Navnes Berdning,
det skælver Dævelens Dyr for og al dens Magt; thi
om de end haver Lovens Mund, 2 v., til at bruge
Brede, Skælds-Ord og Modfættelse, saa jager dog
Guds Bidner ind i dem levende Overbeviisninger om
deres fordommelige Tilstand. Herimod kommer et af
Dyrens Hoveder og slagter til døde, og dets dødelige
Saar blev lægt, som er den første Bøn, det hellige
Guds Navn tages forsængeligt, med en falsk Trost og
Forladelse paa Jesu Navn, at bruge som et Plaster
paa et Døds giftigt Saar, der læges udvortes; Saa-
ledes dræbes Guds Aand igien, og Samvittigheden
forner,

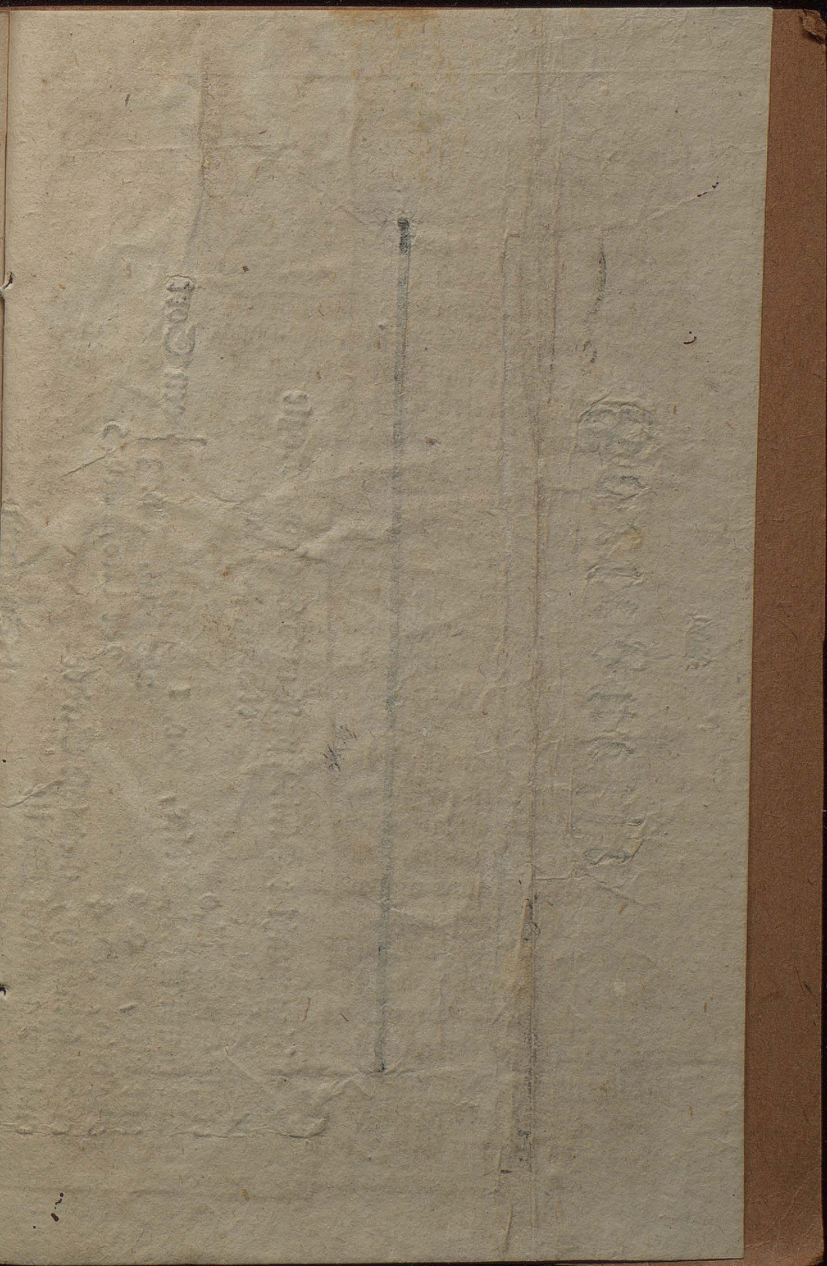
sovner, at de ikke kommer til Hjertets Renselse. Al Jorden
 forundrede sig og efterfulgte Dyret, 3 v.: Det er her-
 ligt for de jordist. sinnede Mennesker, at høre stolte og
 høvtravende Ord, som ere forsængelige, endskjønt Dy-
 rets Tienere ere selv i Forkrænkelse, og overvundne af
 Synden til Trælle, saa lover de dog andre Frihed,
 2 Petri 2 C; derfor følger de saadanne falske Raad-
 efter, at de kan blive salige i deres Synde. Løb, for de
 faaer lægt deres dødelige Saar med falsk Trost, der er
 Sielerforgift; thi kan Satanas ikke komme med de
 grove, saa forvandler han sig i en Lysens Engel, det er
 Jesus; de ere bedræglige Udbændere, som forvandt-
 ler sig til Christi Apostle, 2 Cor. 11 C. Ach! hvor-
 ledes er det skeed nu, da Verden er fuld af Prædikan-
 tere, der kan saa meget vel tale om Guds Belgiernin-
 ger, Jesu Lidelse, og Kierlighed til arme Syndere,
 som føler sig fortabt, roe paa hans Naad, og at els-
 ke Jesum. Kunde Ord giøre en til Mester, da blev
 det mange; men skal Glæningen prise Manden, saa
 bliver det vist saa, der gaaer Helligdommens Bey,
 hoorpaa ingen Ureen kommer, Es. 35 C. 8 v. Daa-
 ren farer ikke vild, thi han er banet og bereed ved Je-
 su Kraft, men denne maae søges af Hjertet; thi alle
 de, som spurgte Christus, hvad de skulde giøre, for
 at arve det evige Liv, da svarede han: Hold Budene,
 Math. 19, og elst Guld af gandske Hjerte, al Styr-
 ke og gandske Sind, og sin Næste som sig selv, 22 C;
 Men det at skee i Sandhed, vil ingen Lædshed tilstæde,
 for de mange Tiender, som den nærmeste er den vær-
 ste, vort eget Hjerte, der vil forlade Guds Bud, at
 blive under ham i Ydmyghed, og lyder Slangens Lof-
 ter, at blive Guld lig i Højhed, eller attraae til det
 Høje i Ere, Gaver, Kundskaab ic., Rigdom, Ben-
 de,

ner at søge for Berømmelse, eller at leve i Lædshed og
 Kræsenhed 2c., thi i Steden at forlade sig paa Guds
 Stykke, saa forlade de sig paa sig selv, eller Gaver,
 Guds og Mennesker, som det tvivlsraadige Sind snart
 draager sig fra et til et andet; Og i den Sted at elske
 sin Næste i Guds Kierlighed, bruger de Had, Bre-
 de, Mistanke, til Splid, Avindsygghed, Nedrenkfel-
 se; Eller Kierlighed i Ukyndighed, agter Personers Høj-
 hed, Jac. 2 C., deylig Anseelse, samnykke i de Laster,
 en Elsker selv, naar ikke Skade lides paa sit eget, hyf-
 ler med dem, de nyder Begjærligheder af, og overalt
 at hyfle med sine kiereste Skjæde: Synder, eller straf-
 fe dem, til et Skjul for sig selv og andre, at overstrænge
 dem, som en tæket Bæg, og siger, at der er Fred,
 af deres falske Propheters egen Aand, Ezech 13, saa
 Samvittigheden ikke skal opvaagne, og Synden kom-
 me til Erkiendelse; Men da intet Almindeligt eller U-
 reent kommer ind i det nye Jerusalem, Aabenb 21 C.,
 saa skal de vride med høj Røst, dersom nogen tilbeder
 Dyrer eller dets Billede, og tager dets Kiende: Mær-
 ke i Hænde eller Haand, at samnykke eller bedrive Synd
 i Død eller Gierning med Hyflere, han drikker af
 Guds Bredes Skaal, og piines med Jld, hvis Røg
 skal opfare i al Evighed, 14 C. 8 v af; Men salig og
 hellig ere de, som have Deel i den første Opstandelse,
 over disse har den anden Død eller evige Pine ingen
 Magt, thi de skal være Guds og Christi Præster, og
 skal regiere med ham i tusinde Aar, 20 C. 6 v. Hvo
 som vil have Deel i den første Opstandelse, og med
 Jesu Gaar stilles til den højre Side, at indgaae i
 Guds Rige, Math. 25 C., han forsager sig selv, ta-
 ger Christi Kors paa, og følger ham efter, 16 C., at
 stride og lide med ham her i Verden i tusinde Dage,

ja meer eller mindre, det er for HErren som Aar, 2 Petr. 3 E. 8 v., og hisset for dem; ja evig Glæde skal Lammets ledsage dem til de levende Band: Rulder, og Guld skal afstørre al Graad af deres Dyne, som ere komne af den den store Trængsel, ere toede i Lammets Blod, Aabenb. 7 E., og isorte de Helliges Rejsfærdighed, for de ere de Herrer i Himmlen paa hvide Heste; det er deres Rids. der er toet hvidt fra Synden, og undervunger med Bøn, Faste, Naagen og Arbejde, at Aanden kan ride derpaa, og efterfølge den troefaste, som strider og dommer med Rejsfærdighed, 19 E.

Mine Børn lille! hvilke jeg atter føder med Smerte, indtil Christus faaer sin Skikkelse i Eder, Gal. 4 E. 19 v., hvor længe vil I bedrøve Guds Aand og Børn, med at igive de ureene Siender Samtykke, og ikke mandelig stride mod dem? Betænk, at den Dreng, der er hundrede Aar gammel, skal see, siger HErren, Es. 65, 20 v.; thi naaer de ikke vover og tiltager i Christi Binnræ, og bærer Frugt, da skal Greenen borttages, Joh 15 E. 2 v.; Den uafsladelige Sorg, jeg bær i mit Hierte for Eder, kan I ikke troe; thi jeg onsker selv at være forladt af Christi rige Betsig- nesser, for at faae frelst Eder, og sparer enten Guds- Vre eller Liv, paa at føye Eder til en Mand i Chris- to, saa jeg kunde fremstille ham en reen Jomfrue, 2 Cor. 11 E. 3. v.; thi jeg med Apostelen Johannes 3 Epist. 4 v. virkelig i denne min Lyst, Guld give mig Bestandighed! ingen større Glæde haver, end at høre mine Børn, som jeg avled i Jesu Christo formædelsst Evangelium, omgaaes i Sandheden; thi om I end have ti tusinde Tugtemestere, saa haver I ikke manøe Fædre, 1 Cor. 4 E. 15 v., der bær den rette Sorg for Eder, og udretter HErrens Sierning, 16 E. Jeg
haver

haver saa saadanne at sende, og beder dem inderlig,
 at vige og ikke røre ved det Ureene, de som bære H^{er}rens
 Karr, Es 52 E; thi om de ere svage Leer-Karr,
 som Guds Kraft er indgydet i, 2 Cor. 4 E. 7 v., saa
 maae de dog ikke være ureene, at den reene Guds Ords
 Spiise ikke skal komme i Vansmag for de hellige Sie-
 le; Frygt altid for Eder selv, og omgaaes med ydmyg
 Bøn til Gud; saa faaer Sienden ikke besmittet eller
 staalet Skatten ifra Eder, og lader eders Lyst være,
 at aagre med det berøede Pund, enten det er mange
 eller faae, da seer I det saa meget desoftere over, at
 ikke Uron faaer skad der; I, som ere noget forsøgte af
 Guds Naade i Jesu Sandhed, og attraaer meere,
 for den Guds Hiord iblandt Eder, ikke tvungen, eller
 for slem Binding, men frievillig, 1 Petri 5 E., saa
 Jopbygger Eder selv paa eders allerhelligste Troe, og be-
 varer Eder udi Guds Kierlighed, forventende vor
 H^{er}res Jesu Christi Barmhiertighed til et evigt Liv,
 og ynkes vel over somme, giørende Forskiel paa dem,
 som gaaer i Vandtighed, og de, der forsætlig mod-
 staae Guds Ord og Aand, men fresse somme, i det
 I kunde rykke dem af Jiden, og hade den Riortel, som
 af Riødet er besmittet, Jud. Epist. 20 til 22 v. Om
 Gud tillader mine mange Modstandere, eller hans
 Aand, hvilken jeg har foret Endighed, driver mig ifra
 Eder til andre Steder, at jeg sielden eller aldrig meere
 med legemlige Dyne skulde see Eder, saa lad vor Troes
 Dye og Aands Forening i Jesu Christi Kierlighed
 være saa stærk sammenbunden, at vi aldrig maatte
 skilles ad her; saa samles vi hisset. Brodre! beed for
 mig, jeg beder for Eder til vor himmelske Fader i Je-
 su Navn om den Hellig Aands Bistand. Amen.

Borttegnelse

Et blaadnaghet Skriverpult med Laase og Nøgle
 et Sheebord
 et firkantet dito
 2de Kuslørers Stoler, No. 1
 2de dito, No. 2
 2de dito, No. 4
 et doussaine nye, med løse Sæder
 en liden gammel Speil
 en dito mindre
 2de dito, No. 3
 2de dito, No. 5
 } een Sort
 et Spretning

